

Brussel, 27.2.2023
COM(2023) 98 final

2023/0049 (COD)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot wijziging van Verordening (EU) 2019/1009 met betrekking tot de digitale etikettering van EU-bemestingsproducten

(Voor de EER relevante tekst)

{SEC(2023) 99 final} - {SWD(2023) 48 final} - {SWD(2023) 49 final} -
{SWD(2023) 50 final}

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

• **Motivering en doel van het voorstel**

In 2019 hebben het Europees Parlement en de Raad Verordening (EU) 2019/1009 tot vaststelling van voorschriften inzake het op de markt aanbieden van EU-bemestingsproducten¹ vastgesteld. Deze verordening vervangt de harmonisatievoorschriften voor EG-meststoffen, zoals vastgesteld in Verordening (EG) nr. 2003/2003².

Bij Verordening (EU) 2019/1009 zijn etiketteringsvoorschriften ingevoerd die veel uitgebreider zijn dan die van Verordening (EG) nr. 2003/2003. Dit weerspiegelde nieuwe maatschappelijke eisen en zorgen, alsook het feit dat de nieuwe regels de EU-markt drastisch openstelden voor innovatieve en onbekende producten waarvoor betere gebruikersinformatie vereist is. Overvolle etiketten brengen echter twee problemen met zich mee: ze zijn moeilijk te lezen voor belanghebbenden en moeilijk te beheren voor de marktdeelnemers. De vele details op een etiket bemoeilijken de vaststelling van de essentiële informatie en moeten mogelijk ook vaak worden bijgewerkt, waardoor de etiketteringskosten toenemen.

Voor dit voorstel gelden dezelfde algemene doelstellingen als voor Verordening (EU) 2019/1009, namelijk waarborging van een hoog niveau van bescherming van de menselijke gezondheid en het milieu en de goede werking van de interne markt. Als antwoord op de twee geconstateerde problemen worden met dit voorstel twee specifieke doelstellingen nagestreefd: de leesbaarheid van etiketten verbeteren en het beheer ervan door de marktdeelnemers vergemakkelijken.

• **Verenigbaarheid met bestaande regels op het beleidsterrein**

Bemestingsproducten maken deel uit van de voedselketen en bepalen een aanzienlijk deel van de prijs van landbouwproducten. In haar mededeling van 2021 over de energieprijzen³ erkende de Commissie de economische moeilijkheden waarmee de energie-intensieve meststoffenindustrie wordt geconfronteerd als gevolg van de felle stijging van de energieprijzen vanaf het najaar van 2021. Zoals uiteengezet in de mededeling van 2022 over de voedselzekerheid⁴ heeft de aanvalsoorlog van Rusland tegen Oekraïne de economische problemen waarmee de sector reeds te kampen had, verder verergerd.

De huidige moeilijke politieke en economische context pleit voor, ten eerste, versnelling van de bestaande trend van een efficiënter gebruik van bemestingsproducten en, ten tweede, stroomlijning van de kosten voor het op de markt brengen van bemestingsproducten. Dit voorstel ondersteunt beide trends in het beleid inzake bemestingsproducten.

¹ Verordening (EU) 2019/1009 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2019 tot vaststelling van voorschriften inzake het op de markt aanbieden van EU-bemestingsproducten en tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 1069/2009 en (EG) nr. 1107/2009 en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 2003/2003 (PB L 170 van 25.6.2019, blz. 1).

² Verordening (EG) nr. 2003/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 inzake meststoffen (PB L 304 van 21.11.2003, blz. 1).

³ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Europese Raad, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's van 13 oktober 2021, De stijgende energieprijzen aanpakken: een toolbox met initiatieven en steunmaatregelen, COM(2021) 660.

⁴ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Europese Raad, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's van 23 maart 2022, De voedselzekerheid waarborgen en de veerkracht van voedselsystemen versterken, COM(2022) 133.

Wat het eerste punt betreft, is het efficiëntere gebruik van met name meststoffen een belangrijk onderdeel van de “van boer tot bord”-strategie⁵, waarin een doelstelling van 50 % vermindering van het verlies van nutriënten en vermindering van het gebruik van meststoffen met 20 % tegen 2030 is vastgesteld. De noodzaak om het gebruik efficiënter te maken, is herhaald in de mededeling van 2022 over meststoffen⁶. Een essentiële factor binnen dit proces is het gebruik van digitale hulpmiddelen, bijvoorbeeld bij het traceren van de uitgangswaarden en streefcijfers voor de bruto nutriëntenbalans op nationaal niveau en het verzamelen van gegevens op regionaal niveau. Verder is een betere informatieverstrekking over de producteigenschappen door toepassing van digitale etiketten een stap in de richting van optimalisering van de instructies voor het efficiënte gebruik op basis van die eigenschappen, hetgeen zal leiden tot een betere communicatie van de gebruiksaanwijzingen en overbemesting zal helpen voorkomen.

Wat het tweede punt betreft, zal de vaststelling van regels met betrekking tot de vrijwillige digitalisering van etiketten op de middellange en lange termijn tot kostenbesparingen voor de marktdeelnemers leiden. Het etiketteringsproces wordt verder gestroomlijnd doordat onnodige kosten worden vermeden en de hoeveelheid verpakkingsafval wordt verminderd. Bovendien zullen de omstandigheden voor het op de EU-markt brengen van meststoffen in moeilijke tijden worden geoptimaliseerd.

Dit voorstel draagt bij tot het bredere digitaliseringsproces van de landbouwsector, een prioriteit voor de meeste lidstaten die op 9 april 2019 een verklaring voor “een slimme en duurzame digitale toekomst voor de Europese landbouw en plattelandsgebieden”⁷ hebben ondertekend.

- **Samenhang met andere beleidsgebieden van de EU**

In de Green Deal⁸ kondigde de Commissie haar voornemen aan om de dubbele uitdaging van de groene en de digitale transitie aan te pakken. Kort hierna werden de rol en perceptie van digitalisering in onze samenleving en economie door de COVID-19-pandemie radicaal veranderd, en sindsdien verloopt de digitalisering sneller.

In de mededeling over het digitale kompas van 2021⁹ is een duidelijk traject uitgestippeld naar een gemeenschappelijke visie en acties voor Europa voor succes in het digitale decennium. Hierin is het beginsel “standaard digitaal” naar voren gebracht en is een koers voor de brede digitalisering van de samenleving uitgestippeld.

⁵ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's van 20 mei 2020, Een “van boer tot bord”-strategie voor een eerlijk, gezond en milieuvriendelijk voedselsysteem, COM(2020) 381.

⁶ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's van 9 november 2022, Waarborgen van de beschikbaarheid en betaalbaarheid van meststoffen, COM(2022) 590.

⁷ Declaration: A smart and sustainable digital future for European agriculture and rural areas (smartagrihubs.eu)

⁸ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Europese Raad, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's, De Europese Green Deal, COM(2019) 640 van 11.12.2019.

⁹ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's, Digitaal kompas 2030: de Europese aanpak voor het digitale decennium, COM(2021) 118 van 9.3.2021.

Er is ook een algemene trend in de richting van digitalisering van de etiketten en documenten die producten vergezellen. Er gelden reeds regels voor bouwproducten¹⁰ en medische hulpmiddelen¹¹ en er wordt gewerkt aan regels voor batterijen¹², detergentia¹³, cosmetica¹⁴ en gevaarlijke chemische stoffen¹⁵.

Het voorstel voor een verordening inzake ecologisch ontwerp voor duurzame producten¹⁶ heeft tot doel een digitaal productpaspoort (DPP) in te stellen. In de door de Commissie voorgestelde versie zal het paspoort voorzien in de verplichte invoering van digitale methoden voor de communicatie van informatie over alle gereguleerde producten, met inbegrip van bemestingsproducten. Die informatie heeft geen betrekking op etiketteringsvoorschriften. Dit voorstel vormt derhalve een aanvulling op de reeds voorgestelde maatregelen voor digitalisering van andere informatie over producten.

2. RECHTSGRONDSLAG, SUBSIDIARITEIT EN EVENREDIGHEID

• Rechtsgrondslag

Dit voorstel heeft dezelfde rechtsgrondslag als Verordening (EU) 2019/1009: artikel 114 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie inzake de onderlinge aanpassing van de bepalingen van de lidstaten die de instelling en de werking van de interne markt betreffen. Hoewel de Commissie bevoegd is om de bijlagen bij Verordening (EU) 2019/1009 te wijzigen, zijn alle in dit initiatief voorgestelde wijzigingen in dit voorstel opgenomen teneinde het goedkeuringsproces te vergemakkelijken, aangezien zij met elkaar verbonden zijn.

• Subsidiariteit

De problemen als gevolg van overvolle etiketten van EU-bemestingsproducten hebben een sterke grensoverschrijdende dimensie. Anorganische meststoffen die onder Verordening (EG) nr. 2003/2003 vallen, worden in enkele EU-lidstaten¹⁷ geproduceerd en in de hele EU verkocht. Verordening (EU) 2019/1009 heeft zowel tot doel deze producten binnen het toepassingsgebied van deze verordening te houden alsmede nieuwe producten die nog niet onder harmonisatieregels vallen hierin op te nemen, waardoor hun potentieel op de EU-markt wordt vergroot.

De uitgebreide etiketteringsvoorschriften die in bijlage III bij Verordening (EU) 2019/1009 zijn vastgelegd, moeten op het fysieke etiket worden vermeld. Een deel van de op grond van deze bijlage vereiste informatie wordt veelvuldig gewijzigd en de etiketten van bepaalde

¹⁰ Verordening (EU) nr. 305/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2011 tot vaststelling van geharmoniseerde voorwaarden voor het verhandelen van bouwproducten en tot intrekking van Richtlijn 89/106/EEG van de Raad (PB L 88 van 4.4.2011, blz. 5).

¹¹ Verordening (EU) 2017/745 van het Europees Parlement en de Raad van 5 april 2017 betreffende medische hulpmiddelen, tot wijziging van Richtlijn 2001/83/EG, Verordening (EG) nr. 178/2002 en Verordening (EG) nr. 1223/2009 en tot intrekking van Richtlijnen 90/385/EEG en 93/42/EEG van de Raad (PB L 117 van 5.5.2017, blz. 1).

¹² Voorstel voor een Verordening van het Europees Parlement en de Raad inzake batterijen en afgedankte batterijen, tot intrekking van Richtlijn 2006/66/EG en tot wijziging van Verordening (EU) 2019/1020, COM(2020) 798.

¹³ [Detergentia – stroomlijning en actualisering van de EU-regels \(europa.eu\).](https://european-council.europa.eu/media/en/press-summaries/default/111167?link=internal)

¹⁴ [EU-strategie voor duurzame chemische stoffen – verordening cosmetische producten \(herziening\) \(europa.eu\).](https://european-council.europa.eu/media/en/press-summaries/default/111167?link=internal)

¹⁵ [Chemische stoffen – vereenvoudiging en digitalisering van etikettering \(europa.eu\).](https://european-council.europa.eu/media/en/press-summaries/default/111167?link=internal)

¹⁶ Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de totstandbrenging van een kader voor het vaststellen van vereisten inzake ecologisch ontwerp voor duurzame producten en tot intrekking van Richtlijn 2009/125/EG, COM(2022) 142 van 30.03.2022.

¹⁷ Zie voetnoot 26.

producten moeten, overeenkomstig dezelfde verordening, worden gewijzigd voordat zij de eindgebruikers bereiken (zo moet het etiket van een bemestingsproductenblend bijvoorbeeld alle relevante informatie bevatten over de samenstellende EU-bemestingsproducten en worden uitgedrukt in verhouding tot de uiteindelijke blend; dus voordat de blend de eindgebruiker bereikte, hadden zowel de samenstellende EU-bemestingsproducten als de blend zelf een fysiek etiket). De verordening is rechtstreeks toepasselijk in alle lidstaten. Daarnaast zijn de lidstaten verplicht het vrije verkeer van EU-bemestingsproducten niet te belemmeren om redenen die verband houden met hun etikettering. Daarom kunnen de lidstaten geen nationale maatregelen nemen om de leesbaarheid van fysieke etiketten te verbeteren of frequente wijzigingen ervan te voorkomen.

Lidstaten zouden nationale regels kunnen vaststellen met betrekking tot minimumnormen voor de digitalisering van etiketten, wanneer zij op vrijwillige basis en in aanvulling op fysieke etiketten worden gebruikt, aangezien deze kwestie nog niet onder Verordening (EU) 2019/1009 valt. Een dergelijke aanpak zou onvermijdelijk leiden tot verschillende praktijken in de hele EU en belemmeringen voor de werking van de interne markt opwerpen. Dit zou kunnen leiden tot ongelijkheden op het gebied van potentiële kostenbesparingen en informatieverstrekking. Het zou de sector ook meer kosten om zich aan te passen aan de uiteenlopende digitale etiketteringsvoorschriften in de verschillende lidstaten.

De invoering van voorwaarden voor het digitale etiket op EU-niveau biedt daarentegen de toegevoegde waarde van harmonisatie van de verschillende praktijken. Door een gelijk speelveld te creëren, zou een dergelijk initiatief de werking van de interne markt verbeteren en tegelijkertijd de door Verordening (EU) 2019/1009 vereiste hoge mate van bescherming waarborgen. Bovendien kan het besluit over welke momenteel op het fysieke etiket vereiste etiketteringselementen alleen in digitale vorm mogen worden verstrekt, alleen op EU-niveau worden genomen.

Het voordeel van een EU-optreden is ook gelegen in de potentiële schaalvoordelen in de bemestingsproductenindustrie. Door de voorschriften voor digitale etikettering binnen de hele EU op één lijn te brengen, wordt het gebruik van meertalige etiketten vergemakkelijkt en wordt de distributie van producten met hetzelfde etiket in meer dan één lidstaat ondersteund.

Om deze reden is dit voorstel inzake de vrijwillige digitalisering van etiketten voor EU-bemestingsproducten noodzakelijk en kunnen hiermee de vastgestelde problemen doeltreffend worden aangepakt.

- **Evenredigheid**

Het initiatief gaat niet verder dan nodig is om de beoogde doelstellingen te verwezenlijken. Het beoogt de invoering van een vrijwillige digitale etikettering van EU-bemestingsproducten. De marktdeelnemers krijgen de keuze om de etiketteringselementen op een fysiek of digitaal etiket te vermelden.

In dit voorstel worden algemene regels vastgesteld waarmee gebruikers van EU-bemestingsproducten een hoog niveau van bescherming wordt geboden wanneer een digitaal etiket wordt verstrekt.

In de begeleidende effectbeoordeling zijn beleidsopties met verschillende digitaliseringsniveaus beoordeeld. De optie die in dit voorstel naar voren wordt geschoven, zorgt voor het beste evenwicht tussen de belangen van de verschillende belanghebbenden. Deze optie opent weliswaar de mogelijkheid om digitale etiketten te verstrekken, maar zorgt tevens voor behoud van de belangrijkste informatie op het fysieke etiket van de EU-bemestingsproducten die aan eindgebruikers worden aangeboden, in antwoord op de bereidheid van die eindgebruikers om voor toegang tot informatie alleen op digitale

hulpmiddelen te vertrouwen. Naarmate de samenleving zich verder ontwikkelt, zou het aantal etiketteringselementen dat alleen digitaal wordt verstrekt, verder kunnen worden verhoogd, hetgeen tot uiting komt in de bevoegdheidsdelegatie waarin dit voorstel voorziet.

3. EVALUATIE, RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDEN EN EFFECTBEOORDELING

- **Raadpleging van belanghebbenden**

De volgende raadplegingsactiviteiten zijn uitgevoerd:

Openbare raadpleging

De openbare raadpleging heeft de belangstelling voor digitale etiketten vanuit het bedrijfsleven en van de kant van de gebruikers bevestigd.

Meer dan de helft van de respondenten (52,1 %, N = 198) zou positief of matig positief reageren als bepaalde informatie van het etiket wordt verwijderd en alleen in digitale vorm verkregen zou kunnen worden. Aangezien 22,7 % niet wist/niet kon antwoorden, is dat percentage hoger onder de respondenten (66,9 %).

De meeste respondenten (N=93, 72 %) zouden digitale etikettering invoeren als dat mogelijk was.

De belangrijkste voordelen van een etiket in digitale vorm (N = 195) zijn: de mogelijkheid om gedetailleerdere informatie te verstrekken (14 %), de mogelijkheid om alle relevante informatie te verstrekken wanneer de verpakking te klein is (14 %), gemakkelijke toegang tot informatie (13 %), toegang tot actuele informatie (13 %) en informatie in andere talen (13 %); relevantere/gerichtere informatie, milieuvoordelen (19 %) en kostenbesparingen (8 %).

De belangrijkste uitdagingen van digitale etiketten (N=200) zijn: de moeilijkheid om toegang tot informatie te verkrijgen (24 %), verschillen tussen informatie op de verpakking en digitale informatie (22 %), ongelijkheden voor verschillende bevolkingsgroepen (22 %) en hogere kosten voor het bedrijfsleven.

Gesprekken

Er zijn gesprekken georganiseerd om informatie te verzamelen over met name i) de essentiële etiketteringsinformatie voor de verschillende categorieën belanghebbenden, ii) de gebruikspatronen van de etiketten, iii) de voor- en nadelen van digitale etikettering en iv) etiketteringspraktijken binnen de bedrijfssector. Uit het grote aantal gesprekken met belanghebbenden uit het bedrijfsleven en met gebruikers van bemestingsproducten is gebleken dat de input van deze groepen met betrekking tot specifieke informatie op etiketten (bv. het stikstofgehalte) vaak uiteenliep, afhankelijk van de productfunctiecategorieën en de soorten gebruikers in kwestie. De vertegenwoordigers van de sector vonden andere informatie essentieel dan de professionele en niet-professionele gebruikers.

In dit voorstel is rekening gehouden met deze uiteenlopende behoeften en is prioriteit gegeven aan waarborging van een veilig gebruik van EU-bemestingsproducten en een hoog niveau van bescherming van de menselijke gezondheid en het milieu, door behoud van de belangrijkste informatie op het fysieke etiket van verpakte producten die aan eindgebruikers worden verkocht.

Gerichte enquête onder belanghebbenden

De enquête was gericht op (professionele en niet-professionele) gebruikers van bemestingsproducten, het bedrijfsleven (fabrikanten, importeurs en distributeurs), conformiteitsbeoordelingsinstanties en markttoezichtautoriteiten uit Frankrijk, Duitsland, Italië, Litouwen, Polen, Roemenië, Denemarken en Spanje.

Van de 755 ontvangen antwoorden was het grootste deel (43,6 %) afkomstig van niet-professionele gebruikers (d.w.z. hobbytuinders, personen die buiten het kader van een economische activiteit handelen), gevolgd door professionele gebruikers (33,5 %).

De gerichte enquête bracht ook verschillen in perceptie met betrekking tot de belangrijkste informatie op het etiket aan het licht. Terwijl gebruikers informatie over de veiligheidsvoorschriften absoluut essentieel achtten, was voor fabrikanten de agronomische efficiëntie essentieel.

Gevraagd naar het formaat waarin zij het liefst toegang kregen tot de informatie van het etiket, kozen de meeste professionele en niet-professionele gebruikers voor fysieke etiketten. Dit bevestigt de noodzaak om de belangrijkste informatie op het fysieke etiket te behouden.

Fabrikanten hadden uiteenlopende standpunten over de vraag of digitalisering hen in het algemeen geld zou besparen. 48,4 % was van mening dat dit financiële besparingen zou opleveren (N=49).

Focusgroepen

Er werden acht focusgroepen met professionele en niet-professionele gebruikers uit Frankrijk, Polen, Roemenië en Spanje georganiseerd. De deelnemers waren positief over de digitalisering van de etiketten van EU-bemestingsproducten, die zij als nuttig en als een natuurlijke transitie beschouwden. Er werd wel bezorgdheid geuit over versterking van de negatieve effecten van de digitale kloof.

Deze raadpleging bracht de verschillen in perceptie tussen professionele en niet-professionele gebruikers met betrekking tot het belang van verschillende categorieën informatie aan het licht. Informatie over agronomische efficiëntie (zoals het gehalte aan nutriënten) werd door professionele gebruikers belangrijker geacht dan andere soorten informatie, terwijl informatie voor na de aankoop, zoals gebruiksinstructies of opslagomstandigheden, niet zo belangrijk werd bevonden omdat “iedereen wist wat hem of haar te doen stond”. Niet-professionele gebruikers daarentegen vonden informatie over agronomische efficiëntie te technisch en vonden de informatie voor na de aankoop belangrijker. Dienovereenkomstig waren professionele gebruikers meer geïnteresseerd in informatie over de inhoud, zoals de lijst van bestanddelen, dan niet-professionele gebruikers.

Enquête-experiment

Tijdens het enquête-experiment werd gekeken naar de effecten van veranderingen in de etikettering op belangrijke gedragingen van professionele en niet-professionele gebruikers van bemestingsproducten. In plaats van deelnemers te vragen wat zij over digitalisering denken, had het experiment tot doel inzicht te verkrijgen in het daadwerkelijke gedrag van gebruikers wanneer zij gedigitaliseerde etiketten aangeboden krijgen.

Uit het enquête-experiment is gebleken dat professionele gebruikers bij gebruik en opslag van het product meestal niet worden beïnvloed door veranderingen in de hoeveelheid informatie op het fysieke etiket. Niet-professionele gebruikers zijn gevoeliger voor de vereenvoudiging van etiketten dan hun professionele tegenhangers.

Wat de factoren betreft die van invloed zijn op het begrip van de etiketten, hangt het (zelfgerapporteerde) gemak waarmee etiketten kunnen worden geïnterpreteerd sterk af van de leeftijd van de professionele en niet-professionele gebruikers evenals van hun ervaring met

het gebruik van het bemestingsproduct in kwestie. Minder informatie op de etiketten heeft niet geleid tot een aanzienlijke verandering in het gemak waarmee de informatie op het betrokken etiket door de beide gebruikersgroepen werd geïnterpreteerd.

Bruikbaarheidstest

Tijdens de niet-gemodereerde bruikbaarheidstest werden de populariteit en het potentiële gebruik getest van verschillende digitale technologieën die op de etiketten van bemestingsproducten kunnen worden toegepast. Van de 48 personen in de test hebben er 33 een QR-code gescand en 26 een URL geopend, waardoor dit de meest benutte mogelijkheden zijn.

Vergadering van deskundigengroep over opties voor digitalisering van etiketten

Op 15 maart 2022 is een onlinevergadering van de deskundigengroep van de Commissie over bemestingsproducten gehouden. De inbreng van de leden en waarnemers in de deskundigengroep is verwerkt in de ontwikkelde beleidsopties. De deskundigengroep was ingenomen met de categorisering van de informatie en de methodologie waarmee de verschillende beleidsopties werden opgesteld.

De standpunten over de noodzaak om een onderscheid te maken tussen niet-professionele en professionele gebruikers liepen uiteen. Sommigen wezen op het feit dat de twee categorieën gebruikers verschillende gedragingen en verschillende behoeften op het gebied van etikettering hebben, terwijl anderen de aandacht vestigden op de complexiteit die een dergelijk onderscheid aan de regels zou toevoegen en op de moeilijkheden bij de uitvoering en het markttoezicht die hieruit zouden voortvloeien.

Enquête over kosten en baten van verschillende digitaliseringsopties

Na de vergadering van de deskundigengroep is een online-enquête gehouden om gegevens te verzamelen over de kosten en baten van verschillende digitaliseringsopties. Op de enquête kwamen 93 geldige antwoorden, verdeeld over verschillende groepen belanghebbenden.

Ongeveer 56,3 % van de respondenten (fabrikanten, N=32) gaf aan reeds enige informatie van de etiketten digitaal te verstrekken. Over het algemeen was er grote steun voor de voorgestelde algemene regels voor digitalisering van etiketten (N=84). Bij vergelijking van de verschillende opties op economische, ecologische en sociale effecten van etiketten was het algemene antwoord dat hoe hoger het digitaliseringsniveau, hoe groter de positieve effecten.

- **Bijeenbrengen en gebruik van expertise**

Voor de analyse van de resultaten van de raadplegingsactiviteiten en de effecten van de verschillende beleidsopties heeft de Commissie een beroep gedaan op een externe contractant.

- **Effectbeoordeling**

Bij de uitvoering van de effectbeoordeling¹⁸ ondervond de Commissie twee problemen. Verordening (EU) 2019/1009 is sinds 16 juli 2022 van toepassing, zodat er nog geen concrete ervaring met de toepassing van de nieuwe regels is opgedaan. Daarnaast voorziet de verordening in de facultatieve harmonisatie van EU-bemestingsproducten. De keuze om de verordening al dan niet toe te passen, ligt bij de fabrikanten van de bemestingsproducten. Daarom is het moeilijk in te schatten hoeveel fabrikanten een dergelijke keuze zullen maken en deze de komende jaren zullen handhaven.

¹⁸ [Link naar de samenvatting van de effectenbeoordeling.](#)

De effectbeoordeling heeft op 22 juli 2022¹⁹ van de Raad voor regelgevingstoetsing een positief advies gekregen.

De Commissie heeft de effecten beoordeeld van drie beleidsopties (BO's): BO1 — alleen ontwikkeling van richtsnoeren, BO2 — informatie voor EU-bestedingsproducten mag digitaal worden verstrekt en BO3 — alle informatie voor bepaalde categorieën producten wordt digitaal verstrekt.

Wat BO2 betreft, zijn vijf subopties overwogen (BO2a – BO2e). De mate van digitalisering varieert (van het alleen verstrekken van bepaalde informatie op het digitale etiket, tot het verstrekken van de meeste informatie via het digitale etiket). Bij sommige subopties wordt een onderscheid gemaakt tussen professionele en niet-professionele gebruikers. De effecten van BO2a –BO2e zijn samen geanalyseerd, omdat er slechts beperkte verschillen zijn vastgesteld.

De voorkeursoptie is BO2a in combinatie met BO3:

- BO2a houdt de facultatieve digitalisering in van bepaalde informatie van het etiket van EU-bestedingsproducten, zonder onderscheid te maken tussen professionele en niet-professionele gebruikers;
- BO3 staat voor facultatieve digitalisering van alle informatie voor producten die in bulk worden verkocht en producten die niet aan eindgebruikers, maar aan andere marktdeelnemers worden verkocht.

Hoewel BO2a het meest voorzichtig is wat betreft de reikwijdte van de informatie die alleen digitaal mag worden verstrekt, zorgt de combinatie van deze optie met BO3 ervoor dat de doelstellingen het effectiefst worden aangepakt en dat er zo evenwichtig mogelijk rekening wordt gehouden met de verschillende standpunten van belanghebbenden.

Ten eerste impliceert optie 2a dat alle veiligheidsgerelateerde informatie en de belangrijkste informatie over de agronomische efficiëntie, de inhoud en informatie voor na de aankoop op het fysieke etiket behouden blijven. Door beperking van andere soorten informatie die op het fysieke etiket moeten worden vermeld, wordt de veiligheidsinformatie zichtbaarder, waardoor beter wordt bijgedragen tot de doelstelling van bescherming van de gezondheid en het milieu. Bij deze optie wordt het beste rekening gehouden met de digitale kloof. Verwijdering van alle informatie, met inbegrip van de veiligheidsinformatie, van het etiket van producten die aan marktdeelnemers worden verkocht in het kader van optie 3 wordt gerechtvaardigd doordat de betrokken gebruikers geen eindgebruikers zijn. Deze marktdeelnemers kopen de producten om ze op de markt brengen en niet om ze op of in bodems (aan) te brengen. Wat bulkproducten betreft, is het, gezien de aard van het product, niet mogelijk om de informatie op een fysiek etiket op de verpakking te vermelden, wat de directe manier is om de informatie van etiketten mee te delen. Vervanging van de bijsluiter door een digitaal etiket zal naar verwachting geen significante gevolgen hebben voor de beschikbaarheid van de informatie.

Ten tweede zal deze gecombineerde optie de etiketteringskosten verlagen en een gelijk speelveld voor de marktdeelnemers creëren wat betreft het gebruik van digitale etikettering. De etiketteringskosten zullen worden verlaagd, door zowel meer talen op het fysieke etiket te vermelden als frequente wijzigingen ervan te vermijden.

Ten slotte is deze gecombineerde optie gemakkelijker toe te passen en te handhaven, aangezien er geen onderscheid tussen professionele en niet-professionele gebruikers wordt

¹⁹ [Link naar het advies.](#)

gemaakt. Een dergelijk onderscheid wordt niet in Verordening (EU) 2019/1009 gemaakt, en zou de complexiteit van de regels hebben vergroot en de uitvoering ervan hebben bemoeilijkt.

Gezien de beperkte onderbouwing voor de kosten is een volledige extrapolatie van de kosten naar EU-niveau problematisch en kan deze een onjuist beeld geven. De maximale kosten op EU-niveau voor ondernemingen in het kader van BO2 (maar ook BO3) op basis van gegevens van de enquête onder de belanghebbenden bedragen 0,3 miljoen EUR (variërend van 0,1 tot 0,6 miljoen EUR) aan eenmalige kosten, en 0,1 miljoen EUR (variërend van 0,06 tot 0,4 miljoen EUR) aan lopende (jaarlijkse) kosten. In de praktijk zouden de werkelijke kosten hoogstwaarschijnlijk lager dan deze maximale kosten uitvallen, aangezien een bepaald deel van de bedrijven ervoor zou kiezen om geen digitale etikettering te verstrekken.

Er zij op gewezen dat de marktdeelnemer die voor digitale etikettering kiest, mogelijk extra kosten moet maken voor het zo nodig verstrekken van de informatie via alternatieve middelen. Hoewel die kosten niet konden worden gekwantificeerd, zullen deze naar verwachting marginaal zijn, aangezien productinformatie slechts aan kleine delen van de doelmarkten zou worden verstrekt. Op de langere termijn zouden de kosten worden gecompenseerd door besparingen op het bijwerken van fysieke etiketten, het vermijden van dubbele etikettering en het vrijmaken van ruimte op het fysieke etiket voor informatie in meer talen. Bovendien leidt BO3 tot nettovoordelen die op 0,8 miljoen EUR worden geraamd, aangezien hiermee de volledige digitalisering van de etiketteringsvoorschriften wordt geïntroduceerd voor producten die in bulk worden verkocht of producten die niet aan eindgebruikers worden verkocht.

Wat de directe effecten van BO2a en BO3 op overheidsinstanties betreft, zouden overheidsinstanties, ondanks positieve aspecten in verband met het gemak waarmee online gegevens kunnen worden beheerd en verzameld, mogelijk bepaalde investeringen in apparatuur en opleiding moeten doen om de toegang tot digitale etiketten te vergemakkelijken.

De ramingen voor voorkeursbeleids optie 2a suggereren dat een mogelijk eenmalig nettovoordeel op de middellange termijn negatief zou zijn voor alle ondernemingen in de EU-27 samen (d.w.z. -0,1 miljoen EUR, op basis van de veronderstelling dat alle exporterende ondernemingen zouden profiteren van besparingen in verband met mildere voorschriften inzake fysieke etikettering). De maximale jaarlijks terugkerende voordelen van BO2a zouden 0,9 miljoen EUR bedragen voor alle ondernemingen samen (EU-27). Bij optie 3 zouden de maximale, mogelijk eenmalige nettovoordelen eveneens negatief zijn (d.w.z. -0,5 miljoen EUR op basis van dezelfde veronderstellingen als voor BO2a).²⁰ De maximale, jaarlijks terugkerende nettovoordelen van BO3 zouden echter 3 miljoen EUR bedragen voor alle ondernemingen samen²¹ (EU-27).

De voorkeursoptie zal naar verwachting milieuvoordelen opleveren door vermindering van verpakkingsafval. Die voordelen konden niet worden gekwantificeerd.

Er worden geen negatieve sociale effecten verwacht, aangezien in het kader van BO2a de informatie die door verschillende categorieën gebruikers essentieel wordt bevonden, op het fysieke etiket blijft staan. Integendeel: de leesbaarheid van het fysieke etiket zal naar verwachting worden verbeterd doordat verschillende technische details naar het digitale etiket worden overgeheveld. Bovendien zullen gebruikers ten volle kunnen profiteren van de

²⁰ De eenmalige kosten in het kader van BO2 en BO3 zullen naar verwachting gelijk blijven. Zie bijlage 4 voor een volledige uitsplitsing van de berekende kosten en baten.

²¹ Voor BO3 is relevant dat van 14 % van alle ondernemingen wordt aangenomen dat zij alleen producten in bulk leveren dan wel producten die aan industriële gebruikers (bv. mengers) worden verkocht.

verschillende toegangs- en zoekmogelijkheden die digitalisering van bepaalde informatie biedt.

- **Resultaatgerichtheid en vereenvoudiging**

Dit voorstel heeft tot doel de naleving van de etiketteringsvoorschriften op grond van Verordening (EU) 2019/1009 te vereenvoudigen en aldus de lasten voor de marktdeelnemers te verminderen, zonder de belangrijkste doelstellingen van de verordening, waaronder de bescherming van de menselijke gezondheid en het milieu, in gevaar te brengen.

Dit voorstel levert een rechtstreekse bijdrage tot het Refit-scorebord (Beleidsterrein 13. Wetgeving inzake chemische stoffen (anders dan Reach)), door voor de communicatie van informatie over EU-bemestingsproducten gebruik te maken van digitale hulpmiddelen. Het benutten van de voordelen van het digitale tijdperk zal leiden tot een potentiële vermindering van de lasten voor kmo's, een betere handhaving en naleving, en een versterking van de samenwerking tussen bevoegde autoriteiten, waaronder douane- en markttoezichtautoriteiten.

De digitalisering van het etiket blijft facultatief. Er zijn dus geen specifieke maatregelen nodig voor kleine en middelgrote ondernemingen, die vrij zijn om het juiste moment te kiezen om deze verandering door te voeren, mochten zij daartoe beslissen.

5. OVERIGE ELEMENTEN

- **Uitvoeringsplanning en regelingen betreffende controle, evaluatie en rapportage**

In de overeenkomstig artikel 49 van Verordening (EU) 2019/1009 uit te voeren evaluatie zal de Commissie ook beoordelen welke uitwerking deze specifieke interventie heeft gehad (of nog heeft) en zal zij voorlopige conclusies trekken. Dit zal de eerste gelegenheid zijn waarbij zal worden beoordeeld of er sprake was van onbedoelde of onverwachte effecten.

Vervolgens zal de Commissie nagaan of de EU-interventie nog steeds geschikt is voor het beoogde doel, moet worden aangepast om de doeltreffendheid, relevantie en samenhang ervan te verhogen, of eenvoudigweg moet worden ingetrokken.

- **Artikelsgewijze toelichting**

Met dit voorstel wordt de vrijwillige digitalisering van de etiketten van EU-bemestingsproducten ingevoerd. De keuze om dit al dan niet te doen, is aan de fabrikanten, importeurs of distributeurs van EU-bemestingsproducten.

Er wordt voorgesteld om marktdeelnemers toe te staan om alle etiketteringselementen die op grond van bijlage III bij Verordening (EU) 2019/1009 vereist zijn, uitsluitend in digitale vorm te verstrekken als de EU-bemestingsproducten 1) zonder verpakking worden verkocht of 2) aan marktdeelnemers worden verkocht die geen eindgebruikers van de producten zijn.

De marktdeelnemers die kiezen voor de digitale etikettering van EU-bemestingsproducten die in verpakkingen aan eindgebruikers worden geleverd, moeten ook een fysiek etiket met de belangrijkste informatie verstrekken. Het fysieke etiket bevat alle informatie over de bescherming van de menselijke gezondheid en het milieu, evenals de belangrijkste informatie over de agronomische efficiëntie en de inhoud van het product, of informatie voor na de aankoop.

In het voorstel worden de algemene regels voor de digitalisering van etiketten vastgesteld voor marktdeelnemers die ervoor kiezen om digitale etiketten te verstrekken. De marktdeelnemers zullen er met name voor moeten zorgen dat het digitale etiket gratis en gemakkelijk toegankelijk is in de hele EU, en moeten rekening houden met de behoeften van

kwetsbare bevolkingsgroepen. De informatie van digitale etiketten moet waar nodig ook op alternatieve wijze worden verstrekt.

Volgens het voorstel krijgt de Commissie de bevoegdheid om de algemene voorschriften voor digitale etikettering aan te vullen en bijlage III verder aan te passen door te bepalen welke etiketteringselementen digitaal kunnen worden verstrekt wanneer EU-bemestingsproducten in een verpakking aan eindgebruikers worden aangeboden, afhankelijk van de ontwikkeling van de samenleving.

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot wijziging van Verordening (EU) 2019/1009 met betrekking tot de digitale etikettering van EU-bemestingsproducten

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 114,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité¹,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bijlage III bij Verordening (EU) 2019/1009 bevat de etiketteringsvoorschriften voor EU-bemestingsproducten. De in bijlage III bedoelde informatie moet worden vermeld op een etiket in fysieke vorm dat aan die verpakking wordt bevestigd of, voor de etiketteringselementen die niet op het etiket kunnen worden vermeld omdat de verpakking te klein is, worden opgenomen in een afzonderlijke bijsluiters bij die verpakking (“fysiek etiket”). Producten zonder verpakking gaan vergezeld van een bijsluiters. De etiketteringsvoorschriften hebben betrekking op verschillende parameters die verband houden met de agronomische efficiëntie van EU-bemestingsproducten (bv. gehalte aan nutriënten in een meststof) en de inhoud van dergelijke producten (bv. hoeveelheid). De etiketteringsvoorschriften hebben ook betrekking op informatie die nodig is voor de bescherming van de menselijke gezondheid en het milieu bij het gebruik van EU-bemestingsproducten (bv. informatie die nodig is voor de correcte toepassing van Richtlijn 91/676/EEG van de Raad²) en informatie die nodig is voor de correcte behandeling en het correcte gebruik van dergelijke producten na aankoop (bv. informatie over de opslagomstandigheden).
- (2) De vorm waarin EU-bemestingsproducten overeenkomstig Verordening (EU) 2019/1009 worden geëtiketteerd, moet worden aangepast aan technologische en maatschappelijke veranderingen op het gebied van de digitalisering.
- (3) Verstrekking van informatie op een etiket in digitale vorm (een “digitaal etiket”) heeft duidelijke voordelen. Digitale etikettering kan de verstrekking van etiketteringsinformatie verbeteren, zowel door overvolle fysieke etiketten te vermijden als door gebruikers in staat te stellen gebruik te maken van verschillende leesopties die

¹ PB C , , blz. .

² Richtlijn 91/676/EEG van de Raad van 12 december 1991 inzake de bescherming van water tegen verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen (PB L 375 van 31.12.1991, blz. 1).

alleen door digitale formaten worden geboden, zoals de letters groter maken, automatisch zoeken, voorlezen of vertaling in andere talen. Bovendien draagt digitale etikettering van EU-bemestingsproducten bij tot de voortdurende vooruitgang bij de digitalisering van de Europese landbouwsector en kan zij de rapportageverplichtingen van landbouwers met betrekking tot het gebruik van dergelijke producten vergemakkelijken. Digitale etikettering kan ook leiden tot een efficiënter beheer van de etiketteringsverplichtingen door marktdeelnemers, doordat zij de actualisering van de etiketteringsinformatie vergemakkelijkt en gebruikers gerichtere informatie kan verstrekken. Bovendien kan digitale etikettering bijdragen tot een verlaging van de etiketteringskosten in de hele toeleveringsketen, aangezien de etiketten van EU-bemestingsproducten kunnen worden gewijzigd na een transactie tussen marktdeelnemers voordat zij de eindgebruikers bereiken.

- (4) Digitale etikettering kan echter ook nieuwe uitdagingen creëren voor kwetsbare bevolkingsgroepen, met name personen zonder of met onvoldoende digitale vaardigheden of personen met een beperking, en zo de digitale kloof accentueren. Daarom moeten er voorwaarden worden verbonden aan de invoering van digitale etikettering in Verordening (EU) 2019/1009, rekening houdend met de noodzaak om een hoog niveau van bescherming van de menselijke gezondheid en het milieu te waarborgen en met de digitale geletterdheid.
- (5) Marktdeelnemers moeten vrij blijven om voor verstrekking van een digitaal of fysiek etiket te kiezen. Dit zorgt ervoor dat marktdeelnemers de flexibiliteit hebben om te kiezen voor de regels die het beste bij hun situatie passen. Het is met name belangrijk om geen ongerechtvaardigde kosten te creëren voor kleine en middelgrote ondernemingen, waarvoor digitale etikettering een uitdaging kan vormen, gezien de beperkte volumes of soorten EU-bemestingsproducten.
- (6) De keuze om een digitaal etiket te verstrekken ligt voornamelijk bij de fabrikanten en importeurs, die verantwoordelijk zijn voor de naleving van de etiketteringsvoorschriften van bijlage III bij Verordening (EU) 2019/1009. Om het gebruik van digitale etiketten zoveel mogelijk te stimuleren en zo de informatieverstrekking aan gebruikers te verbeteren, moeten distributeurs echter ook de mogelijkheid hebben om het etiket van EU-bemestingsproducten die zij op de markt aanbieden, te digitaliseren op basis van de reeds door de fabrikant verstrekte informatie. De mate waarin gebruik wordt gemaakt van digitale etikettering moet afhangen van twee factoren: of de EU-bemestingsproducten aan marktdeelnemers of eindgebruikers worden aangeboden en of de producten al dan niet met een verpakking worden geleverd.
- (7) Het moet marktdeelnemers worden toegestaan om alle in bijlage III bij Verordening (EU) 2019/1009 bedoelde etiketteringselementen alleen op een digitaal etiket te vermelden voor de EU-bemestingsproducten die, met of zonder verpakking, aan andere marktdeelnemers worden geleverd. Het gebruik van digitale etiketten kan in dergelijke gevallen de etiketteringskosten in de toeleveringsketen verlagen. Importeurs of distributeurs zullen vervolgens een fysiek etiket op het EU-bemestingsproduct aan kunnen brengen in de officiële talen die nodig zijn voor hun specifieke situatie. Bovendien kunnen in geval van menging, verpakking of herverpakking van EU-bemestingsproducten etiketteringskosten worden vermeden, aangezien de producten slechts één keer met een fysiek etiket kunnen worden geëtiketteerd voordat zij de eindgebruikers bereiken. Aangezien producten aan marktdeelnemers worden geleverd, is dat niet van invloed op de informatieverstrekking aan eindgebruikers. Wanneer marktdeelnemers ervoor kiezen om, in aanvulling op een digitaal etiket, een fysiek

etiket te verstrekken, moeten zij vrij kunnen beslissen welke etiketteringselementen zij op dat fysieke etiket opnemen.

- (8) Fysieke etikettering blijft de voorkeursoptie voor verstrekking van informatie aan eindgebruikers, aangezien de aanwezigheid van dergelijke fysieke etiketten op de verpakking directe toegang tot informatie biedt. Bovendien wordt de overgrote meerderheid van de op de markt verkrijgbare EU-bemestingsproducten gebruikt door professionele gebruikers, zoals landbouwers. Hoewel professionele gebruikers gewend zijn met bemestingsproducten te werken en voor hun bemestingsplannen dikwijls op adviesdiensten vertrouwen, behoren zij vaak tot oudere leeftijdsgroepen met minder digitale vaardigheden.
- (9) Wanneer marktdeelnemers kiezen voor digitale etikettering van EU-bemestingsproducten die in een verpakking aan eindgebruikers worden geleverd, moeten zij er daarom voor zorgen dat ook op het fysieke etiket een bepaald minimum aan informatie aanwezig is. Binnen deze context en in verband met andere specifieke voorschriften voor producten die in een verpakking worden aangeboden, mag een verpakking in overeenstemming met Verordening (EU) nr. 142/2011 van de Commissie³ niet meer dan 1 000 kg bevatten. Producten die worden geleverd in een verpakking die deze grenswaarde overschrijdt, moeten voor de toepassing van Verordening (EU) 2019/1009 geacht worden zonder verpakking te zijn geleverd. Dit biedt ook een antwoord op de uitdagingen waarmee kwetsbare bevolkingsgroepen kunnen worden geconfronteerd. Als het marktdeelnemers wordt toegestaan bepaalde informatie uitsluitend op een digitaal etiket te verstrekken, moet de keuze van die informatie daarom op de huidige stand van de digitalisering van de samenleving en de specifieke situatie van de gebruikers van EU-bemestingsproducten worden afgestemd. Om alle eindgebruikers in staat te stellen weloverwogen keuzes te maken alvorens EU-bemestingsproducten te kopen en om ervoor te zorgen dat alle groepen eindgebruikers veilig omgaan met dergelijke producten en ze veilig gebruiken, moet het fysieke etiket altijd informatie bevatten over de bescherming van de menselijke gezondheid en het milieu, evenals een minimum aan informatie over de agronomische efficiëntie van de EU-bemestingsproducten en over de inhoud en het gebruik ervan. In Verordening (EU) 2019/1009 moet duidelijk worden aangegeven welke informatie alleen in digitale vorm mag worden verstrekt.
- (10) Voor EU-bemestingsproducten die onverpakt worden geleverd, moeten de marktdeelnemers de etiketteringselementen in een bijsluiter verstrekken. In tegenstelling tot een fysiek etiket is de bijsluiter niet fysiek met het product verbonden en biedt deze dus geen directe toegang tot de informatie die relevant is bij de omgang met het product. Het aanbieden van dezelfde etiketteringselementen in digitaal formaat vereist een aanpassing van de manier waarop de informatie wordt opgevraagd zonder dat dit aanzienlijke risico's voor de gebruikers met zich meebrengt. Het moet marktdeelnemers daarom worden toegestaan alle in bijlage III bij Verordening (EU) 2019/1009 bedoelde etiketteringselementen voor onverpakt geleverde EU-bemestingsproducten alleen op een digitaal etiket te vermelden. Wanneer de

³ Verordening (EU) nr. 142/2011 van de Commissie van 25 februari 2011 tot uitvoering van Verordening (EG) nr. 1069/2009 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten en afgeleide producten en tot uitvoering van Richtlijn 97/78/EG van de Raad wat betreft bepaalde monsters en producten die vrijgesteld zijn van veterinaire controles aan de grens krachtens die richtlijn (PB L 54 van 26.2.2011, blz. 1).

marktdeelnemers ervoor kiezen om, in aanvulling op een digitaal etiket, een fysiek etiket te verstrekken, moeten zij vrij kunnen beslissen welke etiketteringselementen zij op dat fysieke etiket opnemen.

- (11) Om te zorgen voor een gelijk speelveld voor marktdeelnemers die EU-bemestingsproducten op de markt aanbieden en om de eindgebruikers van dergelijke producten te beschermen, moeten voorschriften voor de digitale etikettering worden vastgesteld.
- (12) Om ervoor te zorgen dat gebruikers alle etiketteringselementen op het digitale etiket ontvangen en de informatie niet van zowel een fysiek als een digitaal etiket hoeven te verzamelen, moeten marktdeelnemers die een digitaal etiket gebruiken, worden verplicht al deze etiketteringselementen op dat etiket te vermelden, met inbegrip van de elementen die ook op het fysieke etiket staan. Het digitale etiket moet ook informatie bevatten aan de hand waarvan eindgebruikers de fabrikant van de EU-bemestingsproducten kunnen identificeren en contacteren, aangezien dit essentiële informatie is en de digitale verstrekking ervan de koppeling tussen het product en het digitale etiket zal vergemakkelijken. Omdat bemestingsproducten ook als niet-geharmoniseerde producten in de handel worden gebracht, is het bovendien belangrijk om de CE-markering en bijbehorende verwijzing naar een aangemelde instantie op het digitale etiket op te nemen, zodat eindgebruikers alleen al aan de hand van het digitale etiket kunnen herkennen dat het product overeenkomstig Verordening (EU) 2019/1009 in de handel is gebracht. Om de bijwerking van bepaalde door de fabrikanten te verstrekken informatie – die vaak verandert en niet dagelijks door eindgebruikers wordt gebruikt (zoals het partijnummer en de productiedatum) – te vergemakkelijken, moeten de fabrikanten echter de keuze hebben om de informatie fysiek of digitaal te verstrekken.
- (13) Digitale etiketten zijn, net als fysieke etiketten, een middel om verplichte informatie over EU-bemestingsproducten aan de gebruikers te verstrekken. Marktdeelnemers moeten dan ook zorgen voor gratis toegang tot digitale etiketten. Om de kans te vergroten dat gebruikers de informatie in de praktijk ook daadwerkelijk zullen opvragen, moet de informatie op het digitale etiket bovendien gemakkelijk toegankelijk zijn. Marktdeelnemers mogen de op grond van Verordening (EU) 2019/1009 vereiste informatie niet combineren met andere informatie die niet op grond van Verordening (EU) 2019/1009 vereist is, zoals marketing- of commerciële boodschappen. De digitale omgeving heeft geen last van de ruimtelijke beperkingen die typerend zijn voor fysieke etiketten die op de verpakking worden aangebracht. Het is daarom belangrijk om de overeenkomstig Verordening (EU) 2019/1009 verstrekte etiketteringselementen op één plaats te concentreren, zodat deze niet moeilijk te vinden zijn tussen allerlei andere informatie die marktdeelnemers eventueel verstrekken. Marktdeelnemers moeten er ook voor zorgen dat digitale etiketten zodanig worden gepresenteerd dat rekening wordt gehouden met de behoeften van kwetsbare bevolkingsgroepen, om de uitdagingen waarmee deze groepen kunnen worden geconfronteerd, verder te beperken.
- (14) Rekening houdend met het belang van de gebruikers om toegang te hebben tot informatie over EU-bemestingsproducten met een relatief lange houdbaarheid en met het belang van de marktdeelnemers om onnodige kosten te vermijden, moeten marktdeelnemers ervoor zorgen dat het digitale etiket beschikbaar is gedurende een periode van vijf jaar vanaf het moment waarop het EU-bemestingsproduct in de handel wordt gebracht.

- (15) Om mogelijke risico's als gevolg van het niet beschikbaar zijn van het digitale etiket voor kwetsbare bevolkingsgroepen te beperken, met name wat betreft EU-bemestingsproducten die zonder verpakking aan eindgebruikers worden geleverd, en waarbij alle etiketteringselementen digitaal mogen worden verstrekt, moeten marktdeelnemers worden verplicht om eindgebruikers de etiketteringselementen desgevraagd op alternatieve wijzen te verstrekken. Wanneer het digitale etiket tijdelijk niet beschikbaar is, moet de informatie zelfs ongevraagd worden verstrekt.
- (16) De voorschriften voor de technische documentatie in bijlage IV bij Verordening (EU) 2019/1009 moeten worden aangepast zodat rekening wordt gehouden met de invoering van digitale etiketten. Aangezien de mogelijkheid bestaat om alleen een digitaal etiket te verstrekken voor EU-bemestingsproducten die aan mengers worden aangeboden, moet de technische documentatie van bemestingsproductenblends bovendien een exemplaar bevatten van de krachtens bijlage III bij Verordening (EU) 2019/1009 verstrekte informatie over de samenstellende EU-bemestingsproducten, om het markttoezicht te vergemakkelijken.
- (17) Om Verordening (EU) 2019/1009 actueel te houden en hierin de technische vooruitgang, nieuwe wetenschappelijke kennis en de evolutie op het gebied van de digitalisering van de samenleving te verwerken, moet aan de Commissie de bevoegdheid worden overgedragen om overeenkomstig artikel 290 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie handelingen vast te stellen ter aanvulling van de voorschriften voor digitale etikettering en tot wijziging van bijlage III met betrekking tot de keuze van etiketteringselementen waarvan het marktdeelnemers die EU-bemestingsproducten in een verpakking aan eindgebruikers op de markt aanbieden, is toegestaan ze alleen op een digitaal etiket te verstrekken. Het is van bijzonder belang dat de Commissie bij haar voorbereidende werkzaamheden passende raadplegingen uitvoert, onder meer op deskundigenniveau, en dat die raadplegingen gebeuren in overeenstemming met de beginselen die zijn vastgelegd in het Interinstitutioneel Akkoord van 13 april 2016 over beter wetgeven⁴. Met name om te zorgen voor gelijke deelname aan de voorbereiding van gedelegeerde handelingen ontvangen het Europees Parlement en de Raad alle documenten op hetzelfde tijdstip als de deskundigen van de lidstaten, en hebben hun deskundigen systematisch toegang tot de vergaderingen van de deskundigengroepen van de Commissie die zich bezighouden met de voorbereiding van de gedelegeerde handelingen.
- (18) Bij het vaststellen van meer gedetailleerde regels voor digitale etikettering moet de Commissie bijzondere aandacht besteden aan andere regels van de Unie inzake de verstrekking van informatie over producten of stoffen en mengsels in een digitale vorm.
- (19) Bij het bepalen welke etiketteringselementen uitsluitend in digitale verstrekt mogen worden door marktdeelnemers die EU-bemestingsproducten in een verpakking aan eindgebruikers op de markt aanbieden, moet de Commissie rekening houden met de mate van digitale geletterdheid van de gebruikers van EU-bemestingsproducten en met de noodzaak om het gebruik van dergelijke producten veilig te houden voor de menselijke gezondheid en het milieu.
- (20) Verordening (EU) 2019/1009 moet daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd.

⁴ PB L 123 van 12.5.2016, blz. 1.

- (21) Aangezien deze verordening voorziet in de mogelijkheid om alle of een deel van de voorgeschreven etiketteringselementen van bijlage III alleen via digitale etiketten te verstrekken, moet de toepassing ervan worden uitgesteld om voldoende tijd te bieden voor de ontwikkeling van de aanvullende voorschriften voor de digitale etikettering.
- (22) De specifieke doelstellingen van deze verordening, namelijk het verbeteren van de leesbaarheid van de etiketten van EU-bemestingsproducten en het vergemakkelijken van het beheer van dergelijke etiketten door de marktdeelnemers, kunnen niet voldoende door de lidstaten worden verwezenlijkt. Aangezien deze doelstellingen vanwege hun omvang en gevolgen beter op het niveau van de Unie kunnen worden verwezenlijkt, kan de Unie overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde subsidiariteitsbeginsel maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze verordening, door invoering van de mogelijkheid om voor bepaalde informatie digitale etikettering te gebruiken, niet verder dan nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken,

HEBLEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EU) 2019/1009 wordt als volgt gewijzigd:

- 1) Artikel 2 wordt als volgt gewijzigd:
- a) het volgende punt 10 bis) wordt ingevoegd:
“10 bis) “verpakking”: een afsluitbare recipiënt met een inhoud van niet meer dan 1 000 kg;”;
 - b) het volgende punt 16 bis) wordt ingevoegd:
“16 bis) “gegevensdrager”: een streepjescode, tweedimensionaal symbool of ander medium voor automatische vastlegging van identificatiegegevens die/dat met een apparaat kan worden gelezen;”.
- 2) Artikel 6 wordt als volgt gewijzigd:
- a) aan lid 5 wordt de volgende alinea toegevoegd:
“De in de eerste alinea bedoelde informatie wordt hetzij fysiek op de verpakking of in de bijsluiter, hetzij digitaal, hetzij op beide wijzen verstrekt. Wanneer de informatie in digitale vorm wordt verstrekt, zijn de in artikel 11 ter voor digitale etiketten vastgestelde vereisten en de in artikel 11 quater vastgestelde verplichtingen van toepassing.”;
 - b) aan punt 6 wordt de volgende alinea toegevoegd:
“De in de eerste alinea bedoelde informatie wordt fysiek op de verpakking of in de bijsluiter dan wel zowel fysiek op de verpakking of in de bijsluiter als digitaal verstrekt. Wanneer de informatie in digitale vorm wordt verstrekt, zijn de in artikel 11 ter voor digitale etiketten vastgestelde vereisten en de in artikel 11 quater vastgestelde verplichtingen van toepassing.”;
 - c) lid 7 wordt vervangen door:
“7. Fabrikanten zorgen ervoor dat EU-bemestingsproducten vergezeld gaan van de uit hoofde van bijlage III vereiste etiketteringselementen in de in artikel 11 bis vastgestelde vorm. Die etiketteringselementen zijn:

- a) gesteld in een voor eindgebruikers gemakkelijk te begrijpen taal, zoals bepaald door de betrokken lidstaat;
 - b) duidelijk en begrijpelijk;
 - c) toegankelijk voor inspectiedoeleinden wanneer het EU-bemestingsproduct in de handel wordt gebracht.”.
- 3) In artikel 8 wordt lid 4 vervangen door:
- “4. Importeurs zorgen ervoor dat EU-bemestingsproducten vergezeld gaan van de uit hoofde van bijlage III vereiste etiketteringselementen in de in artikel 11 bis vastgestelde vorm. Die etiketteringselementen zijn:
- a) gesteld in een voor eindgebruikers gemakkelijk te begrijpen taal, zoals bepaald door de betrokken lidstaat;
 - b) toegankelijk voor inspectiedoeleinden wanneer het EU-bemestingsproduct op de markt wordt aangeboden.”.
- 4) De volgende artikelen 11 bis, 11 ter en 11 quater worden ingevoegd:

“Artikel 11 bis

Etiketteringsvormen

1. Wanneer EU-bemestingsproducten in een verpakking aan marktdeelnemers op de markt worden aangeboden, gaan zij vergezeld van de in bijlage III vastgestelde etiketteringselementen in de volgende vorm:
 - a) op een etiket in digitale vorm (“digitaal etiket”); of
 - b) op een etiket in fysieke vorm dat aan die verpakking is bevestigd of, voor de etiketteringselementen die niet op het etiket kunnen worden vermeld omdat de verpakking te klein is, in een afzonderlijke bij die verpakking gevoegde bijsluiters (“fysiek etiket”).
2. Wanneer EU-bemestingsproducten zonder verpakking aan marktdeelnemers op de markt worden aangeboden, gaan zij vergezeld van de in bijlage III vastgestelde etiketteringselementen in de volgende vorm:
 - a) op een digitaal etiket; of
 - b) in een bij het EU-bemestingsproduct gevoegde bijsluiters.
3. Wanneer EU-bemestingsproducten in een verpakking aan eindgebruikers op de markt worden aangeboden, gaan zij vergezeld van de in bijlage III vastgestelde etiketteringselementen in de volgende vorm:
 - a) op een fysiek etiket; of
 - b) zowel op een digitaal etiket als op een fysiek etiket.

In afwijking van punt b) hoeven de etiketteringselementen die in bijlage III met een sterretje zijn gemarkeerd, niet op het fysieke etiket te worden herhaald.
4. Wanneer EU-bemestingsproducten zonder verpakking aan eindgebruikers op de markt worden aangeboden, gaan zij vergezeld van de in bijlage III vastgestelde etiketteringselementen in de volgende vorm:
 - a) op een digitaal etiket; of

- b) in een bij het EU-bemestingsproduct gevoegde bijsluiter.
5. Wanneer marktdeelnemers overeenkomstig dit artikel een digitaal etiket verstrekken, voldoen zij aan de vereisten van de artikelen 11 ter en 11 quater.

Artikel 11 ter

Voorschriften voor digitale etiketten

1. Het digitale etiket bevat:
 - a) de op grond van artikel 6, lid 6, vereiste informatie;
 - b) de CE-markering en, indien van toepassing, het identificatienummer van de aangemelde instantie, overeenkomstig de artikelen 17 en 18;
 - c) alle uit hoofde van bijlage III vereiste etiketteringselementen, met uitzondering van de productiedatum indien die datum op het fysieke etiket is vermeld.
2. De in lid 1 bedoelde informatie wordt op één plaats verstrekt en gescheiden gehouden van informatie die niet uit hoofde van deze verordening wordt verstrekt.
3. Het digitale etiket is:
 - a) gratis toegankelijk;
 - b) gemakkelijk en rechtstreeks toegankelijk, zonder dat men zich vooraf moet registreren, toepassingen moet downloaden of installeren of een wachtwoord moet invoeren; toegankelijk voor alle potentiële gebruikers in de Unie;
 - c) doorzoekbaar;
 - d) zodanig gepresenteerd dat ook wordt tegemoetgekomen aan de behoeften van kwetsbare groepen en deze presentatiewijze kan zo nodig worden aangepast om de toegang van deze groepen te vergemakkelijken;
 - e) beschikbaar gedurende een periode van vijf jaar vanaf het moment waarop het EU-bemestingsproduct in de handel wordt gebracht, ook in geval van insolventie, liquidatie of stopzetting van de activiteiten in de Unie van de marktdeelnemer die het heeft gecreëerd.

Wanneer het digitale etiket in meer dan één taal beschikbaar is, hangt de keuze van de talen niet af van de geografische locatie.

4. Een gegevensdrager die voor een digitaal etiket wordt gebruikt, wordt zichtbaar, leesbaar en op zodanige wijze afgedrukt of fysiek op de verpakking aangebracht dan wel, indien de EU-bemestingsproducten zonder verpakking op de markt worden aangeboden, in het begeleidende document of de bijsluiter aangebracht, dat hij automatisch door digitale apparaten kan worden verwerkt.

Artikel 11 quater

Verplichtingen van marktdeelnemers die een digitaal etiket verstrekken

1. Marktdeelnemers die een digitaal etiket verstrekken, volgen, analyseren of gebruiken gebruiksinformatie niet voor andere doeleinden dan voor hetgeen absoluut noodzakelijk is om de relevante informatie digitaal te verstrekken.

2. Op verzoek van de eindgebruikers, of zonder een dergelijk verzoek wanneer het digitale etiket op het moment van aankoop tijdelijk niet beschikbaar is, verstrekken marktdeelnemers die EU-bemestingsproducten aan die eindgebruikers op de markt aanbieden, de op het digitale etiket opgenomen informatie kosteloos op alternatieve wijze.”.

5) In artikel 42 worden de volgende leden 9 en 10 toegevoegd:

“9. Uiterlijk op [PB: *gelieve de datum in te voegen = de eerste dag van de maand volgend op 30 maanden na de datum van inwerkingtreding van deze verordening*] stelt de Commissie overeenkomstig artikel 44 gedelegeerde handelingen vast om de artikelen 11 ter en 11 quater aan te vullen met specifieke voorschriften voor de digitale etikettering van EU-bemestingsproducten en de voorwaarden voor het nakomen van de verplichtingen van marktdeelnemers die een digitaal etiket verstrekken. In die voorschriften worden met name de soorten elektronische technische oplossingen vastgesteld die marktdeelnemers mogen gebruiken voor het verstrekken van het digitale etiket, en de alternatieve middelen voor het verstrekken van de informatie als bedoeld in artikel 11 quater, lid 2. Bij de vaststelling van de gedelegeerde handelingen zal de Commissie:

- a) zorgen voor samenhang met andere relevante handelingen van de Unie;
- b) innovatie aanmoedigen;
- c) zorgen voor technologische neutraliteit door de keuze van de technologie of apparatuur niet te beperken, voor zover de door de compatibiliteit en de vermijding van interferentie gestelde grenzen zulks toelaten;
- d) ervoor zorgen dat de digitale etikettering de veiligheid van de eindgebruiker en het milieu niet in gevaar brengt;
- e) rekening houden met de mate van digitale geletterdheid van de eindgebruikers van EU-bemestingsproducten.

10. De Commissie is bevoegd om overeenkomstig artikel 44 gedelegeerde handelingen vast te stellen tot wijziging van bijlage III met betrekking tot de etiketteringsinformatie die marktdeelnemers overeenkomstig artikel 11 bis, lid 3, punt b), alleen op een digitaal etiket mogen verstrekken, om die bijlage aan te passen aan de technische en wetenschappelijke vooruitgang of aan het niveau van de digitale geletterdheid van eindgebruikers van EU-bemestingsproducten. Bij de vaststelling van de gedelegeerde handelingen houdt de Commissie rekening met de noodzaak om een hoog niveau van bescherming van de menselijke gezondheid en het milieu te waarborgen.”.

6) Bijlage III wordt gewijzigd overeenkomstig bijlage I bij deze verordening.

7) Bijlage IV wordt gewijzigd overeenkomstig bijlage II bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van [PB: *gelieve de datum in te voegen = de eerste dag van de maand volgend op 30 maanden na de datum van inwerkingtreding van deze verordening*].

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel,

Voor het Europees Parlement
De voorzitter

Voor de Raad
De voorzitter